

ŽIVOT VÍRY

Proměna
společnosti
evangeliem

3

2019

45 Kč / 1,90 €

*Bez
možnosti
mluvit o Ježíši
nehraju*

kytarista

Rodrigo Rodriguez

2018: Útlak
křesťanů vzrostl /6

Evangelium
v době příběhové /12

Bůh (a já)
v čekárně /18

co najdete v tomto čísle

úvodník

4 „Vůdce“ jako sprosté slovo?

David Novák

křesťan a společnost

6 Pronásledování ve světě narůstá

Lucie Vlasáková

7 Děsilo mě každé zatukání na dveře

Li Ma

rozhovor

8 Kytara je pro mě něco jako šroubovák

Rodrigo Rodriguez

téma: Jak jim to říct

12 Životní příběh v deseti minutách

Kateřina Hodecová

14 Sdílení evangelia nemusí být strašák

Lucie Vlasáková

16 Zbourala jsem vlastní předsudky

Ludmila Pohanková

17 Pouliční evangelizace před lety a dnes

Lenka Malinová

můj příběh

18 Se sádrou do Řecka

Šimon Ondráček

19 Ali a svatá kniha

Pavel Hejzlar

ze života církve

20 Je Bible nudná?

Lucie Vlasáková

21 Mokon – spolupráce a prorokování

Tomáš Dittrich

z historie

22 Pokání, podnikání, probuzení

Han Nielsen Hauge,
Jaroslav Pleva

recenze

24 Každý den s Bohem

Hana Rebeka Šiander

připravujeme

❑ **téma: Kázání v církvi**

❑ L. Ondráček: Napomínání, milost a falešná milost

❑ P. Hošek: Co je to exkomunikace

❑ **můj příběh: Prožít Velikonoce bez církve?**

❑ **Josef z Arimatie a tajemství vzniku Nového zákona**

7

Unikla jsem jen o vlasek

vzpomíná čínská křesťanka

8

Kytara bývala mým bohem

vzpomíná virtuos
Rodrigo Rodriguez

12

Umíte říct svůj příběh v 10 minutách?

Na co nezapomenout a čemu se vyhnout

22

„Nejdřív běžte na pole!“

H. N. Hauge – norský obchodník a reformátor

ŽIVOT VÍRY

ročník 30 / březen 2019

cena 45 Kč / 1,90 €

Život víry je měsíčníkem vydávaným Křesťanskou misijní společností (KMS), která sdružuje různá křesťanská společenství, organizace a jednotlivce. KMS slouží k vzájemnému dorozumění křesťanských pracovníků, kteří usilují o misi a o jednotu křesťanů ve světle Písma. Chce napomáhat k duchovnímu růstu a vzdělávání křesťanů a místních sborů. KMS chce sloužit Božímu lidu. Snaží se o prohloubení vztahů mezi křesťany a usiluje o probuzení.

Šéfredaktor: Mgr. Tomáš Coufal

Redakce: Bc. Lucie Vlasáková, DiS.

Ing. arch. Tomáš Dittrich

Redakční rada: Ing. arch. Tomáš Dittrich,

Ing. Lubomír Ondráček, Mgr. Jiří Unger,

Ing. arch. Kateřina Hodecová

Sazba a grafická úprava: Ondřej Pumr

Korektury: Bc. Lucie Vlasáková, DiS.,

Zdenka Brázdilová

Výtvarná spolupráce: Pavel Bosman

Tisk: Grafotechna Plus, s. r. o.

Redakce a administrace

KMS – Život víry, Primátorská 41, 180 00 Praha 8

tel.: 284 841 922

e-mail: redakce@zivotviry.cz, web: www.zivotviry.cz

Předplatné

objednávejte pomocí výše uvedených kontaktů nebo na e-mailu předplatne@zivotviry.cz.
Půlroční (250 Kč) či roční předplatné (499 Kč) lze zahájit kterýmkoli měsícem roku. Bližší informace (mj. kompletní ceník včetně množstevních slev) najdete na www.zivotviry.cz, odkud lze časopis také pomoci on-line formuláře objednat. Informace na vyžádání zašleme i poštou.

Předplatné, distribuce a reklama na Slovensku:

Kníhkupectvo Jonatán,

Legionárska 2, 811 07 Bratislava

tel. 02/555 63 040, e-mail: jonatan@vbh.sk

www.jonatan.vbh.sk

Distribuce pro zrakově postižené elektronicky:

Diakonie ČCE, Klimentův 18, 110 05 Praha 1

tel.: 222 316 306, e-mail: szp@diakonie.cz

Vydavatel: KMS, IČ 539 147

Registrováno: MK ČR E 6094, ISSN 1210-43-45

Za obsah podepsaných článků odpovídají autoři.

Redakce si vyhrazuje právo zaslat příspěvky krátit.

Snažíme se publikovat původní texty. Pokud články,

kteří nám posíláte, chcete zveřejnit i jinde,

prosíme, abyste nás o tom informovali.

© Život víry – všechna práva vyhrazena.

Přetiskování článků či jejich delších částí bez písemného svolení redakce se zapovídá, přetiskování kratších částí (do jednoho odstavce) možno pouze s uvedením přesné citace (včetně ročníku, názvu článku a strany). Jednotlivé články možno šířit prostřednictvím xerokopii, pouze zdarma.

Uzávěrka rádkové i plošné inzerce

je druhého dne předchozího měsíce.

Později zadané inzeráty zařadíme dle možností,

s 50% příplatkem.

Redakce si vyhrazuje právo inzerát odmítnout.

Seznamovací a fundraisingové inzeráty nezveřejňujeme.

Podmínky inzerce: <http://inzerce.zivotviry.cz>

Číslo vychází koncem předchozího měsíce a je distribuováno během první poloviny měsíce.

Milý čtenáři,

existují pevné, řekl bych nerozborné argumenty pro to, že Ježíš vstal z mrtvých, a tudíž pro to, že je Mesiáš. Jde o mnohem lepší důvody než ty, které by to měly vyvrátit. Vyzkoušel jsem si to, když jsem přemýšlel, jestli se mám stát křesťanem. Věděl jsem, že si to potřebuji zodpovědně přebrat, a neunikl jsem váze argumentů. Proč je potom ale tak málo křesťanů?

Pardon: Tohle není dobře položená otázka, protože křesťanů je spousta, jen momentálně ne u nás. Proč je tedy u nás málo křesťanů? Chci pominout obecně panující představu zhusta podporovanou českými médii, že křesťanství je překonanou záležitostí, a další česká specifika. S křesťanstvím mohou mít lidé opravdu potíže.

Učení o hříchu jako o kořenu všech lidských problémů je mezi náboženstvími i filozofiemi ojedinelé. Tuto originalitu miluji, bez ní jsou snahy zdůvodnit existenci zla na světě jen chabými pokusy. Pro člověka, který hledá pravdu, ale tento rýzý průhled do reality nevyznívá pozitivně. Kdo uvěří, uznává, že se ve svém životě mýlil v tom nejzávažnějším, a to nám může dělat problémy. Bojím se, že Češi momentálně patří k těm nejsamospravedlivějším národům na světě, i když problém se samospravedlností má patrně velká většina lidí, nezávisle na etnickém původu.

Další potíž je, že u křesťanství nejde jen o objektivní fakta, která si jeho fanoušek přivlastní. Nejedná se pouze o to, že byl Ježíš vzkříšen. Je to základní fakt, ale když tomu někdo uvěří, znamená to, že se tomu musí přizpůsobit svým životem. Radikálně to vyjádřil Jan: „Kdo říká, že se drží Ježíše, musí žít tak, jak žil on.“ (1J 2,6, parafráze) Křesťanství tedy není jen světový názor, ba ani způsob kultu. Všechna ostatní náboženství, která znám, mají bohoslužebné předpisy. V Nové smlouvě nic takového najít nelze. Je tam sice zmíněn křesťan a Večeře Páně, ale chybí instrukce, jak je provádět.

Bohoslužba se v kristovském pojetí odobřadňuje a přesouvá se do obyčejného života, stává se obyčejným životem, obyčejný život se stává bohoslužbou. Povinnost radikálně se změnit nemusí lidem vonět, zvláště když nechápou, že je to jejich jediná šance, jak se zachránit.

Všimni si, prosím, jak to probíhá u „konkurence“. Člověk se setká s životní filozofií, světónázorem nebo zajímavými obřady a toho se přichytí. Křesťanství je světónázor z pohledu tohoto světa v podstatě nelichotivý. A je tak převratný, tak radikální, že si lidé raději dávají pozor a udržují si odstup.

Příběh o cestě Boha za člověkem je tak krásný! Vidíme, kolik Boha jeho láska k nám stála. Můžeme z toho vyčíst i svou hodnotu, skutečnou hodnotu, která nestojí na tom, jak úspěšní jsme vypadali, na ničem, čeho jsme dosáhli nebo čeho jsme zdánlivě dosáhli. Své zářezy na pažbě naopak musíme odhodit i se samotnou zbraní. Zároveň jsme z hnoje přeneseni do vybrané společnosti dětí světla, mezi knížata. Z pomíjivosti do věčnosti života. Je to tak ohromně výhodné! Je to to nejvýhodnější, co by nás mohlo napadnout, je to nesrovnatelně lepší než vyhrát 122 milionů v loterii.

Proč to lidem nedochází? Vždyť je to tak zřejmé a jednoduché... Tady pro případné adepty nastává další potíž: Když nemají světlo, z věčné slávy nevidí nic, opravdu nic. Není jim líto, že přicházejí o něco tak úžasného, protože se jim to jako úžasné nezdálo ani nezdá. Takže k tomu, abychom udělali ten nejlogičtější závěr a rozhodnutí, potřebujeme Boží intervenci, zjevení. Je to opravdu zvláštní. Dostáváme se k tomu, že křesťanství není jen vědecký světový

Mají to nevěřící těžké...

názor podepřený nejlepšími argumenty, ale zároveň a víc vztah s Bohem, kterému věříme.

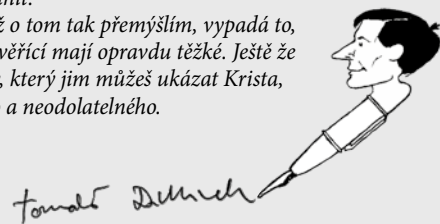
To, co Čechům také znesnadňuje cestu k víře v Krista, jsou názory některých mediálně působících teologů. Pomíjím jisté církevní papaláše, kteří křesťanství prezentují více méně jako etiku a kteří zatajují jak vstupní bránu pokání, tak radikalitu následování, bez nichž je křesťanství něčím jiným, jen ne životem podřízeným Kristu. Jsou tu teologové, kteří relativizují vzkříšení a kteří tím, že mají akademické tituly a funkce, působí jako skuteční odborníci.

Nekritizují teology jako takové, a už vůbec ne teologii, kterou potřebuje každý křesťan (a nejen potřebuje, dokonce i má; někdy ovšem ne tu nejlepší). Kritizují samozvané odborníky, kteří to mají nalinkováno, kteří působí sebestiště a relativizují úhelný moment víry, Kristovo vzkříšení. To jsou farizeové současnosti.

Podivuhodnost křesťanství znamená, že křesťanský život nelze žít z vnějších zdrojů. To kupodivu naopak není žádný problém. Když člověk jednou uvěří, když se setká s Kristem, má Krista v sobě, a proto je pro něj život víry něco normálního. Vstoupili jsme do Boží přítomnosti a držíme se jí.

Existují i křesťané, kteří by chtěli žít z vnějších zdrojů: Toto se smí, toto se nesmí! Toto ještě můžu, tohle už asi ne. Povinnosti, hranice, posouvání hranic, žonglování s vlastním svědomím. Kontakt s takovými křesťany může našim současníkům v poznávání Krista také bránit.

Když o tom tak přemýšlím, vypadá to, že to nevěřící mají opravdu těžké. Ještě že jsi tu Ty, který jim můžeš ukázat Krista, dobrého a neodolatelného.

„Vůdce“ jako sprosté slovo?

David Novák

Když se v Česku řekne slovo „vůdce“, mnoha lidem i mnoho let po válce naskočí asociace s Adolfem Hitlerem. Jenže nejen s ním. Slovo vůdce, vedoucí, líder a podobná další vyjádření pro tuto pozici evokují moc – a hlavně její zneužití. Proto jsme na různé „vůdce“ hodně opatrní. V křesťanství, kde se akcentuje pokora a podřízenost, možná ještě trochu opatrněji.

Specifického českého přístupu k vedení jsem si povšiml, když jsem spolupracoval s Američany a občas jezdil na některé jejich konference. Zatímco Češi organizují konferenci, Američané organizují „leadership conference“. Je-li naše konference pro vedoucí, pak zveme vedoucí, oproti tomu Američané zvou „key leaders“ (klíčové vedoucí). Před časem jsem byl na jakési mezinárodní konferenci, a protože ji organizovali Američané, jednalo se o Global Leadership Summit (Světové vrcholné setkání vedoucích). Česká evangelikální aliance každý rok organizuje Evangelikální fórum, které má podobný formát jako European Leader-

ship Forum organizované Američany. Aliance pořádá fórum, Američané Leadership Forum...

Tento jazykový posun jsem zaznamenal v křesťanském kontextu, nevím, jak je to na poli byznysu. Americkou křesťanskou kulturu zmiňuji proto, že se s ní přinejmenším v Církvi bratrské setkáváme dost často. Nicméně i z toho, co popisují, je zřejmé, že česká křesťanská kultura s termíny vedení šetří, zatímco v americkém balení je to naopak. Ponechme stranou Američany, kteří někdy mohou přemrštěným důrazem na vedení působit poněkud pyšně (ne každý může vést), a spíše se podívejme na sebe.

Neprocházel jsem náplň českých teologických škol, které připravují kazatele na jejich službu, ale pokud vím, předmět vedení většinou chybí nebo patří mezi popelky. Jako by se příliš nepředpokládalo, že pastor, kněz, farář, kazatel někoho povede. Z toho, co se ve školách učí, to spíše vypadá, že pastoři budou 80 % své práce věnovat kázání, případně vyučování, což je ale naprostý nesmysl.

Možná by se někomu líbilo zavřít se někde v učebně a párkrát za týden vylézt před posluchače s novými výzkumy toho, co jako pastor vybídal v Písmu. Jenže všichni víme, že to tak

nejen není, ale ani být nemá. V reálu stráví kazatel mnoho času tím, že v různých podobách někoho vede. A nejen to – dokonce se vedení od něj očekává. Ano, vedení se dá, a dokonce má rozložit mezi více lidí, bráníme se systému „osvěceného pastora“, ale v nějaké míře kazatel prostě vést musí. Otázkou je, zda vede dobře, nebo špatně.

Znalost Bible nestačí

Podle toho, co se (ne)naučil ve škole, se ale většinou pastor musí spokojit s tím, co různě pochytil na konferencích, na YouTube nebo na TEDu (každoroční konference, kde přednášejí inspirativní odborníci z různých oborů; záznamy jejich vystoupení jsou dostupná na internetu – pozn. red.), a s tím, co si přečetl. Pro vysvětlení uvedu zkušenost jednoho z velmi inspirativních křesťanských vedoucích Andyho Stanleyho: „Čtyři roky jsem chodil na uznávaný seminář. Víte, kolik přednášek nebo seminářů na téma vedení a vůdcovství jsem měl v povinných osnovách? Vsadím se, že to víte. Ani jeden. A to jsem absolvoval obor určený pro ty, kteří cítili povolání k tomu, aby vedli místní církve. Ještě horší než to, že vedení nebylo

krátce

◆ **Zemřel Luděk Rejchrt.** 31. 1. ve věku 80 let zemřel Luděk Rejchrt, evangelický farář, spisovatel, autor mnoha písní a divadelních her (nejen pro děti). Během své dlouholeté duchovenské služby působil ve sborech ČCE v Křižlicích a v Praze 4-Braníku. Jeho písně se objevily např. ve zpěvnících Bud' tobě sláva, Zpívejte s námi, Slunce svítí všem nebo na nahrávce Má město dvanáct bran. Napsal např. knihy „Apokalypsa aneb Zpěv o naději: Výklad Zjevení Janova“ nebo „Na úpatí hory: dvacet šest esejů o biblických pojmech“, jeho divadelní hry vyšly ve dvou knižních souborech.

Veřejná „vděčná vzpomínka“ na Ludka Rejchrtu proběhne 30. 3. od 14:00 ve sboru ČCE v Praze 4-Braníku.

◆ **Sněhová koule Alfy.** Pravidelný celodenní seminář kurzů Alfa proběhl 26. 1. v modlitebně KS Praha pod názvem „Rozkutálejme sněhovou kouli“. Akci, které se účastnilo na 60 lidí, pořádala KMS. Na setkání se dlouholetý spolupracovník Alfy Tadeusz Czudek, starší CB Český Tešín, představil jako nový předseda Rady kurzů Alfa. Proběhlo také rozloučení s dlouholetým vedoucím kanceláře Alfy Milošem Poborským, který se stal ředitelem ETS.

Seminář byl komponován jak pro lidi, kteří mají s vedením kurzu osobní zkušenosti, tak pro nové zájemce o pořádání této široce přijímané evangelizační metody. Princip sněhové koule a roli Ducha svatého představil novopověstý předseda rady a ve svém druhém příspěvku mluvil o skupinkách pro obrácené absolventy kurzu jako

o možnosti, jak na Alfa navázat. Emiritní předseda rady Alfý Michal Vaněk, pastor SŽ Brno, promluvil o nezastupitelné roli Ducha svatého při službě na kurzu Alfa i v další výchově učedníků.

Semináře se věnovaly kurzům Manželské večery (Dagmar a Jakub Güttnerovi) a Alfa pro mládež (Iva a Dominik Jeníčkovi), přípravě prvního kurzu (P. Josef Ptáček, Irena a Martin Hambálkovi), rozvoji stávajícího kurzu (P. Mariusz Kuźniar, Michal Vaněk) a dalším tématům. Účastníci také slyšeli řadu svědectví o proměně životů vírou v Krista. Členové rady Alfý P. Mariusz Kuźniar a Martin Hambálek vedli závěrečné chvály a žehnání.

Mezidenominační kurzy Alfa se od roku 1992 z londýnského sboru HTB rozšířily do 165 států světa. Za 22 let své působnosti v Česku se zařadily mezi nejpoužívanější evangelizační nástroje u nás. Nejedno společenství svědčí o tom, že Alfa je pro něj trvalým zdrojem nově obrácených.

◆ Česko začalo chodit na rande.

V týdnu 11.–17. 2. proběhl již 13. Národní týden manželství (NTM), tentokrát s tématem „Zabíjáci manželství“. „Dobré manželství není samozřejmost a je pro něj potřeba něco udělat,“ vyzval na úvodní tiskové konferenci v Senátu jeden z koordinátorů NTM Petr Adame. Dobré manželství je podle něj v současné společnosti „popelkou“, ohroženým druhem, a cílem NTM je na to mediálně upozornit a manželství podpořit.

Záštitu nad letošním ročníkem převzal senátor Marek Hilšer, podpořil ho osobně

také např. moderátor Jan Rosák s manželkou, poslanec Aleš Juchelka nebo soudkyně Ústavního soudu Kateřina Šimáčková. Celkově v rámci NTM proběhlo 152 registrovaných akcí na 60 místech v ČR.

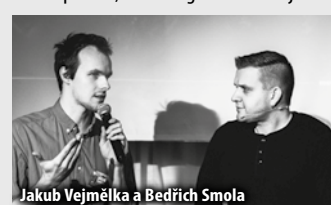
V tomto týdnu také vyvrcholila kampaň „Zveme Česko na rande“ a odstartovala většina z plánovaných 70 kurzů Manželské večery. Podle koordinátorů, manželů Güttnerových, je tato kampaň celosvětově unikátní, ačkoli se kurzy konají ve 120 zemích. Zapojilo se do ní 12 církví a stovky dobrovolníků, kteří neziskové kurzy na jednotlivých místech organizují.

Manželům Güttnerovým se podařilo kurzy propagovat nejen na internetu a sociálních sítích (placená reklama na Googlu, Seznamu, Facebooku), ale také pomocí bannerů ve městech, plakátů v pražské MHD a svou účastí v médiích. Byli hosty např. několika pořadů České televize nebo internetové DVTV.

◆ **Otevřít církev mladým.** 1.–2. 2. proběhla v konferenčním centru Malenovice mezidenominační konference s názvem Církev pro mladé. Akci pořádaly KAM a ČEA. Přihlásilo se 150 účastníků z 56 sborů a 13 denominací, kteří se pod vedením řečníků

zamýšleli nad tématem „Misijně otevřená mládež/církev“. Účastníci také dostali brožuru „7 charakteristik církve pro mladé“, které byly formulovány na základě dvou podobných konferencí v roce 2017. Brožura je dostupná i na www.cirkevpromlade.cz.

„Cílem konference nebylo přinášet hotová řešení, ale především podněcovat účastníky k přemýšlení a diskusím o misijně otevřeném prostředí v kontextu jejich místní služby. Proto nebylo špatné, pokud si z konference odváželi více otázek než odpovědí,“ tvrdí organizátoři. Jejich

záměrem je, aby vedoucí sborů a mládež v neformálních osobních setkáních v rámci jednotlivých regionů pokračovali a reagovali na konkrétní místní potřeby. Napříč ČR mohou komunikovat pomocí facebookové skupiny „Církev pro mladé“ a sdílet tak své zkušenosti, tipy i materiály. K dispozici jsou tam i jednotlivé přednášky z konference.

„Čím dál víc si uvědomuji, že v církvi musí jít primárně o Ježíše, ne o mravní poučení, vyplň volného času nebo přátelský kroužek. Bylo velkým povzbuzením vidět na konferenci lidi, kteří se snaží o stejnou věc,“ zhodnotila akci účastnice Alžběta Litvanová.